

Derfor betragter vi det her lovforslag som meget centralt og vigtigt i et uddannelseskompleks ud fra en tankegang om, at der altså er nogle mennesker, som blev svigtet, da de var unge, og som man ikke tidligere har gjort nok for. Selvfølgelig foregår der meget allerede, men her lægges der op til, at der skal gøres mere ud af det.

Så er der en række lovforslag vedrørende videreuddannelsessystemet, som drejer sig om, at vi altså nu får et system, som er parallelt til, at vi har et ungdomsuddannelsessystem, sådan at mennesker, som ikke har taget deres uddannelse som unge, altså kan gøre det som voksne. De kan gøre det med delvis dækning fra det offentliges side. De kan gøre det, mens de er på arbejdsmarkedet. Der er en støtte ad den vej, så vi sikrer, at menneskenes frihed til at vælge uddannelse fortsætter, og i den forbindelse mener vi, det er afgørende, at det offentlige med hensyn til finansiering særligt prioriterer de mennesker, som er kortuddannede.

Når det drejer sig om at give tilbudene om kompetenceudvikling, så er det vigtigt, at vi tænker på, at det er hele vejen igennem, men når det drejer sig om finansieringen, kan det delvis klares også ad anden vej. Det er i den forbindelse, vi har voksenuddannelsesstøtteloven, som jo så nu ophæver det eksisterende uddannelsesorlovsbegreb og også voksenuddannelsesstøtten, men man sætter dem ikke ud af kraft, man fører dem ind i den her sammenhæng.

Så kan der anføres nogle ting om, at der er nogle mangler i det, og der er også nogle ting, som vi selv ved at vi ikke har med. Der er videreuddannelsessystemet for pædagogområdet. Jeg er blevet gjort opmærksom på – og jeg kan høre, at også andre ordførere har fået tilsvarende henvendelser – at handicappede ikke er tilsvarende tilgodeset her som de andre steder. Jeg har fået henvendelser om lederuddannelser og om HD, og jeg kan høre, at andre ordførere har fået tilsvarende henvendelser, og dem må vi jo så kigge på. Der er jo ikke tale om, at når man fremsætter lovforslag, behøver man at have gennemskuet alle ting. Det er derfor, man har ører, det er derfor, man har folketingsbehandling, og det er derfor, man kan vende tilbage til det senere.

Sammenlagt støtter vi naturligvis lovforslagene, fordi der er tale om et afgørende løft, og jeg er ikke i tvivl om, at det her senere bliver opfattet som et afgørende skridt på voksenud-

dannelsesområdet, og jeg er overbevist om, at det er det mest afgørende, der nogen sinde er sket, også i forhold til tidligere.

Med hensyn til forløbet omkring forhandlingerne er der nogle, der har en opfattelse af, at forhandlingerne om de her lovforslag foregik engang i november og i en sen natte-tid. Sådan foregår det da heldigvis ikke. Der har været et glimrende forløb, synes jeg, op til forhandlingernes afslutning omkring finansloven, men det var jo ikke de afgørende ting. Det var nogle principper, der blev nedfældet på det tidspunkt, hvilket, når det drejer sig om voksenuddannelse, skete mellem den 29. og den 30. november. Men det, der er afgørende, er de møder, vi har haft efterfølgende med hensyn til at få indrettet de her lovforslag i overensstemmelse med de principper, der blev aftalt dengang, og det er foregået med meget ro og tid til at gennemtænke tingene.

Så den der forestilling om, at tingene skal være jasket igennem engang i november måned, passer ikke. Så slemt er det heldigvis ikke. Der er ikke tale om, at det her er blevet lavet på det tidspunkt. Det er jo lavet i den sidste 1½ måneds tid.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, så er tiden udløbet. Fru Gitte Lillelund-Bech.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg vil gerne stille hr. Aage Frandsen tre spørgsmål.

Det første er: Mener hr. Aage Frandsen, at alle skal have en uddannelse?

Det andet spørgsmål er: Mener hr. Aage Frandsen, at de i dag i alt 11 fremsatte lovforslag skaber et klart enstrengt og overskueligt voksen- og efteruddannelsessystem?

Endelig bed jeg mærke i, at hr. Aage Frandsen talte meget her til sidst om, at det her overhovedet ikke er noget, der er jasket igennem. Så det tredje spørgsmål er: Er det ikke SF, der har været fortaler for, at meget store lovkomplekser skal fremsættes tidligt i en samling og ikke skal fremsættes sent i en samling?

Der skal være god tid til udvalgsarbejdet. Der skal i øvrigt også være god tid i høringsfasen, og i det hele taget skal der være så god tid, at man får gennemarbejdet det fuldt ud. Er det ikke SF, der har været fortaler for det? Og i den forbindelse: Hvordan ser hr. Aage Frandsen så på, at dette komplicerede lovkompleks bliver